

2004- 87136
Master Neg. #
SCH#: 61337

Vol.: 35

Date: 1930/11/04

JUL 11 '68 EUD

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
1. Антоний М. Николовъ, добров. асистентъ. — Проблеми около нападението въ международното публично право	1—73
2. Д-ръ Конст. Н. Бобчевъ, извънр. проф. — Предприемаческа печалба и народенъ доходъ . .	1—33
3. Д. Мишайковъ, ред. проф. — Изследвания върху населението на България въ сравнение съ нѣкои други страни	1—172
4. Д-ръ Ив. Кинкслъ, изв. проф. — Социология и биология	1—180
5. S. Balamezov, prof. ordin. — La politique extérieure devant le contrôle des chambres	1—56
6. Д-ръ Л. Владикинъ, ред. проф. — Теоретиченъ либерализъмъ и положително държавно право (Политико-исторически и догматични изучвания върху вътрешнитѣ противоречия на либералната демокрация)	1—169
7. Д-ръ Никола Сарановъ, ред. проф. — Специализацията на наказателния съдия (приносъ къмъ основитѣ на криминологичното образование)	1—177

TABLE DES MATIÈRES — INHALT

	P age
1. Antoni M. Nicoloff, assistant libre — Problèmes autour de l'attaque dans le droit public international	1—73
2. D-r Constantin N. Bobtcheff, prof. extraord. — Le profit de l'entrepreneur et le revenu national	1—33
3. D. Michaïkoff, prof. ordin. — Recherches sur la population de Bulgarie en comparaison dans quel- ques autres pays	1—172
4. D-r Iv. Kinkel, prof. extraord. — Sociologie et biologie.	1—180
5. С т. Г. Баламезовъ, ред. проф. — Външната политика предъ контрола на камаритѣ	1—56
6. D-r L. Wladikin, o. ô. prof. — Liberalismus und Verfassungsrecht (Kritische Untersuchung der franzo- sischen Revolution zur Feststellung der Geburtsfehler der Demokratie)	1—169
7. D-r Nicolas Saranoff, prof. ordin. — La spé- cialisation du juge pénal (contribution aux bases de l'éducation criminologique).	1—177

2004- 87136
Master Neg. #
SCH#: 61337

Vol.: 35

Date: 1939/1940

Гонимий М. Николов

итѣ, че тѣзи затруднения ще станатъ
становяването на нападението трѣбва
реценкиѣ на самитѣ непосредствено

ига отъ съвременното международно
ституция не съ огледъ на постигане
вателни цели, а за да се свърже съ
жданетъ на редица права и задъл-
ователно, има основание за сжще-
следвоенното право само дотолкова,
го предпоставка за пораждането на
народно-правенъ характеръ.

ъ на извършеното нападение пра-
ъ характеръ: отъ една страна та-
гъ да изникнатъ между нападателя
ъ друга — между сжщитѣ субекти
ю право и трети субекти, незасег-

о е забранено въ взаимнитѣ отно-
и нападната страна, то поражда
съ произтичащитѣ отъ извършва-
нъ деликтъ правоотношения. На-
имѣрь, международно нарушение
енападение, доколкото такова за-
падналата страна въ такъвъ слу-
се отбрънява срещу насилиято, да
ана, до репресалии, да иска уста-
и врѣди и загуби, да настоява за
и субекти, на международни юрис-
доколкото тѣхното участие при
съ задължителни международни

дението може да породи право-
ржави, сжщо субекти на между-
даже спрямо субекти, лишени
и държавна властъ, каквото е,
иродитѣ. Това пораждане на права
тава по изключение, само дотол-
нъ изриченъ текстъ, като напри-
деството на Народитѣ, който съз-
итѣ на Обществото въ случай на
вило, нападението представлява
не засѣга трети страни.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
1. Общи бележки върху нападението	4
2. Исторически указания за развитието на учението върху нападението	7
3. Нападението въ нѣкои договорни актове следъ голѣ- мата война	20
4. Особенности на нападението като непосредствено посе- гателство върху права на дадена държава	37
5. Нападение, война, неправомѣрность	58

СЪДЪРЖАНИЕ.

	Стр.
Отъ автора	3
Уводъ	5
I частъ. Биологична социология.	
1. Законътъ за еволюцията	19
2. Законътъ за диалектичното развитие	20
3. Биогенетичниятъ законъ за развитието	21
4. Биологичниятъ законъ за приспособяване и подражание въ обществото	24
5. Биологичниятъ законъ за наследствеността. Душевнитъ особености	24
на раситъ и народитъ	
6. Социологичниятъ законъ на Томаъ Малтусъ върху биологична основа	43
II частъ. Социална биология.	
Научнс-философскитъ обоснования на социалната биология	69
Сжщността на социалната биология и нейнитъ области въ живота на	
човъшкото общество	71
1. Социалната биология на естественото движение на населението.	73
2. Социалната биология на здравословното състояние на обще-	
ството. Социалната патология и социалнитъ болести.	76
3. Социалъ-биологичното учение за общественитъ недъзи или	
пороци	82
А. Биологията на общественитъ пороци	85
Б. Социологията на общественитъ пороци	103
4. Биологичниятъ законъ за наследствеността, проявенъ въ отдъл-	
нитъ индивиди и родове, въ неговото влияние върху обще-	
ствения животъ	120
5. Социалъ-биологичнитъ учения за дегенеративни явления и про-	
цеси въ културнитъ общества. Учението за израждане на	
културнитъ народи.	127
I. Нарушенията на закона за продължение и размножение	
на рода въ културнитъ общества	131
II. Отрицателното видоизмѣнение за индивида и за рода на	
закона за борбата за сжществуване въ културното	
общество	137
III. Елиминиране на закона за естествения отборъ. Антисе-	
латорни явления и развой на дегенеративни процеси	
въ културнитъ общества	143
IV. Научно-биологичнитъ основания на учението за прогресивната дегенерация и разширение на дегенеративнитъ процеси въ обществото	154
V. Социалистическата (съветска) социална биология. Учението за дегенеративнитъ явления и процеси въ съвременнитъ културни общества и схващанията за причинитъ на тѣхната обща дегенерация	162
6. Практическата биосоциология. Ученията и практичнитъ мѣрки на родовата хигиена, евгениката и на социалната хигиена.	165
Заклучение	178

2004- 87136

Master Neg. #

SCH#: 61337

Vol.: 35

Date: 1939/1940

СЪДЪРЖАНИЕ

ГЛАВА ПЪРВА	Стр.
Материалистично-утилитарна подкладка на Великата френска революция	1-7
ГЛАВА ВТОРА	
Свобода, Равенство, Братство	8-49
ГЛАВА ТРЕТА	
Отрицанието на изборната система	50-84
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА	
Въ името на народното благо	85-102
ГЛАВА ПЕТА	
За спасяване реда и държавата	103-148
Резюме на пѣмски езикъ	149-169

INHALT

Erstes Kapitel: Materialistisch-utilitaristische Grundlage der Grossen französischen Revolution	1-7
Zweites Kapitel: Freiheit, Gleichheit, Brüderlichkeit in Theorie und Praxis	8-49
Drittes Kapitel: Das Wahlsystem widerspricht den angekündigten Grundsätzen	50-84
Viertes Kapitel: Im Namen des Volkswohls	85-102
Fünftes Kapitel: Zur Rettung von Volk und Staat	103-148
Zusammenfassung in deutscher Sprache	149-169

ОРЪ

Bulgaren, Diss. Würzb. 1924.
ь, 1927.

), 1929.

гѣ източни монархии, 1930.
vjetnik, Zagreb, 1930.

едието, 1931.

1932.

гемии въ древния Римъ, 1932.

model constitutiei bulgare
sti, 1933.

йство на цѣлостната бони-

, 1933.

icklung Bulgariens seit
939,

ihre Krisen, Wien 1940,
1940.

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговоръ	Стр. 3
Съкращения	4

ВЪВЕДЕНИЕ

I. Актуалност и сложност на проблемата за специализация на наказателния съдия	5
II. Съдържание на понятието „специализация“ и въпроси, свързани с него	7
III. Основания и обуславяне на изискването за специализация	9
IV. Проблемата за специализацията подъ осветлението на графъ Глайспахъ	12
V. Оформяване на научното движение за специализация на наказателния магистратъ	14
VI. Съображения „противъ“ криминологичната специализация и тяхното оборване въ най-общи черти	15
VII. Значение на проблемата въ чужбина и у насъ	21
VIII. Обсегъ на проблемата за специализация на наказателния магистратъ: по материя и по лица	23

ЧАСТЪ I.

СПЕЦИАЛИЗАЦИЯТА НА НАКАЗАТЕЛНИЯ МАГИСТРАТЪ ОТЪ ПРАВНО-ДОГМАТИЧНО И ПРАВНО-ПОЛИТИЧНО ГЛЕДИЩЕ

1. Напредъкътъ на общата наказателно-правна наука въ по-ново време	30
--	----

I. Общата наказателно-правна наука и дисциплинитъ, които тя обгръща (30). — Прогресивната разработка на цялостната наказателно-правна материя и последицитъ отъ това за престъплението и престъпника. Криминологичнитъ помощни науки (32). — Общата наказателно-правна наука като философска и социална дисциплина (33). — Подценителното отнасяне къмъ наказателно-правната материя, въ сравнение съ гражданско-правната материя, и реакцията отъ това: поставяне на наказателното право надъ гражданското право (34).

Съдържание

175

Стр.

2. Модерният автори и помощните криминологични дисциплини

41

I. Въ какво собствено трябва да се специализира наказателният магистратъ? (41) — II. Мненията на Ломброзо и неговите сътрудници, на Ханс Грос, Хелвиг, Емил Гарсон, Хаймбергер, Гол, Брайтхаупт, граф Глайспах, Фройдентал, Тюркел, Шов, Горф, Иотис, Карневале, Лемкин, Ригети, Сасера, Миржичка, Унгер, главните докладчици предъ I. Международен конгрес по криминология въ Римъ. Решенията на международните конгреси и изброяванията на криминологичните помощни дисциплини (42).

3. Съдържание и обсега на отделните помощни криминологични дисциплини

53

I. Какво предлага всяка една от тези помощни криминологични дисциплини? (53). — II. Криминалната антропология (криминална биология и криминална психология), криминалната социология, криминалната политика, криминалистиката, криминалната статистика, съдебната медицина, пьнологията и затворното дѣло. Особеното положение на военното наказателно право и военното наказателно-процесуално право (54). — Отношението между „помощните“ и „главни“ науки (68).

4. Началото за раздѣление на труда и специализацията на наказателния магистратъ

69

5. Отъ кой моментъ трябва да започне подготовката по криминологичните помощни дисциплини?

71

I. Поставяне на въпроса (71). — Съображения въ полза на започване тази подготовка презъ времетраенето на университетското юридическо образование (72). — III. Съображения „противъ“ изучаване криминологичните дисциплини презъ време на университетското юридическо образование (73). — IV. Мнението на Фройденталъ (78). — V. Трякото заключение. Нашето схващане. Схемата за изучаване на криминологичните помощни науки (79). — VI. Разлика между „въведение“ (предварителна ориентировка) и „по-нататъшно вдълбочаване“ (осъвършенствуване) въ помощните криминологични науки (81). — VII. Пожелания и резолюции на юридически конгреси по този въпросъ (82).

6. Юридическото образование въ университетитъ

83

I. Проблемата за специализация на наказателния магистратъ и юридическото образование въ университетитъ (83). — II. Недостатъчност на университетската криминологична подготовка за наказателния магистратъ (84). — III. Какво е конкретно положението въ университетитъ относително преподаването на наказателно-правните науки и на помощните криминологични дисциплини? (86). — IV. Анкетата по този въпросъ на

СЪДЪРЖАНИЕ

Стр.

3

4

СЪДЪРЖАНИЕ

на проблемата за специализация

5

то „специализация“ и въпроси,

7

а изискването за специализация

9

изацията подъ освѣтлението на

12

движение за специализация на

14

криминологичната специализация

15

ай-обща черти

21

въ чужбина и у насъ

23

специализация на наказателния

и по лица

23

СТЪ I.

КАЗАТЕЛНИЯ МАГИСТРАТЪ ОТЪ
ПРАВНО-ПОЛИТИЧНО ГЛЕДИЩЕ

наказателно-правна наука въ по-

30

и-правна наука и дисциплините, които

ивната разработка на цѣлостната на-

последичитъ отъ това за престѣп-

минологичните помощни науки (32). —

наука като философска и социална

телното отнасяне къмъ наказателно-

нение съ гражданско-правната ма-

и: поставяне на наказателното право

34).

2004- 87136
Master Neg. #
SCH#: 61338

Vol.: 36

Date: 1940/1941

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
1. Иванъ Апостоловъ, редовенъ доцентъ — Основания на договорната отговорност	1—159
2. Д-ръ А. Ю. Тотевъ, редовенъ доцентъ — Сжщност и задачи на земеделско-стопанската статистика	1— 20
3. Петко Венедиковъ, извънреденъ професоръ — Понятието Furtum	1—140
4. Д-ръ Никола Г. Жабински, редовенъ професоръ — Приносъ къмъ историята на българското военно-наказателно право	1—109
5. Антоний М. Николовъ, частенъ доцентъ — Нация и международно право	1— 21
6. Д-ръ Никола Сарановъ, редовенъ професоръ — Специализацията на наказателния съдия	1—138
7. Дим. А. Силяновски, редовенъ професоръ — 1. Върху отвода по връзка между дѣлата. 2. Частични иски и тѣхната допустимост	1— 32
8. Венелинъ Ганевъ, редовенъ професоръ — Субективни права и тѣхната сжщност споредъ индивидуалистични и отрицателни теории върху юридически личности	1— 90

TABLE DES MATIERES — INHALT

1. I. Apostoloff, docent — Les fondements de la responsabilité contractuelle	1—159
2. A. U. Toteff, docent — The nature and problems of agricultural-economic statistics	1— 20
3. P. Vénédicoff, prof. extraord. — La notion de furtum	1—140
4. Dr. Nikola G. Jabinski, ord. Prof. — Beitrag zur Geschichte des bulgarischen Militärstrafrechts	1—109
5. Antoni M. Nicoloff, privatdoz. — Nation und Völkerrecht	1—138
6. Nicolas Saranoff, prof. ordin. — La spécialisation du juge pénal	1—138
7. D. A. Silianowski, ord. Prof. — 1. Über die exceptio connexitatis causarum im Zivilprozess. 2. Die Teilklage und ihre Zulässigkeit nach dem bulgarischen Zivilprozessrecht	1— 32
8. V. Ganeff, prof. ord. — Les droit subjectifs et leur essence d'après les théories individualistes et négatives de la personnalité morale	1— 90

Master Neg. #

SCH#: 61338

Vol.: 36

Date: 1940/1941

СЪДЪРЖАНИЕ

	стр.
I. Постановяне на проблема	3
II. Неизпълнение	26
§ 1. Искъ за изпълнение	26
§ 2. Съотношение между искъ за изпълнение и искъ за обезщетение	32
§ 3. Понятието неизпълнение	40
§ 4. Задължения за срѣдство и задължения за резултатъ	48
III. Случайно събитие и непреодолима сила	52
§ 1. Невъзможност на престацията	55
§ 2. Непоносимост на престацията	74
§ 3. Негативниятъ елементъ на понятието	94
IV. Причини за невъзможност на престацията за които длъжникътъ отговаря	107
§ 1. Вина	107
§ 2. Factum debitoris	122
§ 3. Отговорностъ за вреди причинени отъ друго	139
§ 4. Особени договорни отговорности	151

СПИСАНИЯ ЦИТИРАНИ СЪКРАТЕНО

Arch. bürg. R. — Archiv für bürgerliches Recht.

Arch. Ziv. Pr. — Archiv für die zivilistische Praxis.

Iherings J. — Iherings Jahrbücher für die Dogmatik des bürgerlichen Rechts.

Rev. trim. de dr. civil — Revue trimestrielle de droit civil.

Riv. dir. civ. — Rivista di diritto civile.

Riv. dir. comm. — Rivista del diritto commerciale e del diritto generale delle obbligazioni.

Riv. it. per le scienze giur. — Rivista italiana per le scienze giuridiche.

Zschr. Schw. P. — Zeitschrift für Schweizerisches Recht.

Master Neg. #

SCH#: 61338

Vol.: 36

1940/1941

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
Уводъ	3
Глава I. Вещь, върху която може да се извършва furtum	8
Глава II. Действието при furtum	21
Глава III. Противоправност на действието	63
Глава IV. Умисълъ	97
Глава V. Особени случаи, изключени отъ furtum.	124

ЗАБЕЛЯЗАНИ ГРЪШКИ

Стр.	Редъ		Напечатано	Да се чете
13	5	отдолу	θεο	θεοῦ
13	5	"	διαπραξαμενον	διαπραξαμενον
70	16	"	54,	54,4
74	24	"	5,4	54,4
78	6	"	26	46
81	12	"	3.	31,
92	17	отгоре	47	46
96	8	отдолу	43,5	26, pr.
99	17	"	21, Ulpinia-	21,1 Ulpia-
100	2	"	Sabinum:	Sabinum, D. 12, 4, 15:

2004- 87136
Master Neg. #

SCH#: 61339

Vol.: 37

Date: 1941/1942

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
1. Петко Стайновъ, хоноруванъ професоръ: Административнитъ юрисдикции (приносъ къмъ разграниче- нието между активна администрация и административно пра- восъдие)	1—134 180
2. Д-ръ Иванъ Кинкелъ, редовенъ професоръ: Природнитъ фактори въ стопанско-културния животъ на народитъ Zusammenfassung	1—120 117
3. Б. М. Бончевъ, редовенъ доцентъ: „Четвъртата власт“ (Учението за висшитъ правителствени актове) Zusammenfassung	1— 26 23
4. Венелинъ Ганевъ, редовенъ професоръ: Правни субекти споредъ индивидуалистични и отрицателни тео- рии върху юридически личности	1— 82 67
5. Кръстю Т. Цончевъ, частенъ хоноруванъ доцентъ: Задължителната сила на договоритъ въ гражданското право	1— 22 20
6. Д-ръ Владиславъ Алексиевъ, редовенъ професоръ: Старогермански отражения въ областта на българското нака- зателно право и нѣкои особености на по-късното наше право Zusammenfassung	1— 96 94
7. Венелинъ Ганевъ, редовенъ професоръ: Докладъ до Съвета на Юридическия факултетъ по конкурса за частенъ хоноруванъ доцентъ при катедрата по обща теория и философия на правото	1— 12
8. Петко Венедиковъ, редовенъ професоръ: Докладъ до Съвета на Юридическия факултетъ по конкурса за частенъ хоноруванъ доцентъ при катедрата по обща теория и философия на правото	1— 10
9. Живко Сталевъ, частенъ хоноруванъ доцентъ: Културно-възпитателното значение на правораздаването	1— 26 24
10. Д-ръ Севдалинъ Пенчевъ, асистентъ: Основни начала на трудово-осигурителното право	1—126 117
11. Д-ръ Л. Василевъ, редовенъ доцентъ: Връшане на прекратени търговски дружества къмъ придобивна дейностъ	1—126 111
12. Илия Януловъ, частенъ доцентъ: Прилагане на международното трудово право	1—114 104
13. Д-ръ Любенъ Ан. Диковъ, редовенъ професоръ: Новиятъ италиански граждански законникъ	1— 30 30
14. Н. П. Благоевъ, изслужилъ професоръ: 1. Сжщностъ на българското богомилство; 2. Теорията за За- падно българско царство; 3. Братята Давидъ, Моисей, Ааронъ и Самуилъ	1— 41 41

TABLE DES MATIÈRES

	Pages
1. Petco Stainov, Prof. honor.:	
Les tribunaux administratifs	1—134
Résumé	130
2. Iohann Kinkel, ord. Prof.:	
Naturkräfte in ihrem Einfluss auf das wirtschaftlich-kulturelle	
Leben der Völker	1—120
Zusammenfassung	117
3. B. M. Bontschew, ord. Dozent:	
„Die vierte Gewalt“ (Die Lehre von den Hoheitsregierungsakten)	1— 26
Zusammenfassung	23
4. V. Ganev, ord. Prof.:	
Der Begriff der Rechtssubjekte nach den individualistischen und	
verneinenden Theorien der juristischen Persönlichkeiten . . .	1— 82
Zusammenfassung	67
5. K. T. Tsončev, Privatdozent:	
Die bindende Kraft des Vertrages im bürgerlichen Recht . . .	1— 22
Zusammenfassung	20
6. Dr. Wladislaw Alexiev, ord. Prof.:	
Deutschrechtliche Abspiegelungen auf dem Gebiete des altbulga-	
rischen Strafrechtes und manche Eigentümlichkeiten des späteren	
bulgarischen Rechtes	1— 96
Zusammenfassung	94
7. V. Ganev, prof. ord.:	
Rapport au Conseil de la Faculté de Droit sur le concours de	
privatdocent de la chaire de Théorie générale du Droit . . .	1— 11
8. P. Vénédictov, prof. ord.:	
Rapport au Conseil de la Faculté de Droit sur le concours de	
privat-docent de la chaire de Théorie générale du Droit . . .	1— 9
9. Jiwko Stalev, Privatdozent:	
Die kulturerozieherische Bedeutung der Rechtspflege	1— 26
Zusammenfassung	24
10. Dr. Sewdalin Pentchew, Assistent:	
Grundzüge des bulgarischen Arbeitsversicherungsrechts . . .	1—126
Zusammenfassung	117
11. Dr. L. Wassilev, ord. Dozent:	
Untersuchungen zum Problem der Rückgängigmachung der Auf-	
lösung von Handelsgesellschaften	1—126
Zusammenfassung	111
12. Il. Januloff, priv. docent:	
L'application du droit international du travail	1—114
Résumé	104
13. Dr. L. Dikoff, ord. Prof.:	
Das neue italienische bürgerliche Gesetzbuch	1— 30
Zusammenfassung	30
14. N. P. Blagoeff, em. Prof.:	
1. Das Wesen der bulgarischen Bogomilenbewegung; 2. Die Theo-	
rie des Westbulgarischen Reiches; 3. Die Brüder Dawid, Mose,	
Aaron und Samuel	1— 41
Zusammenfassung	41

СЪДЪРЖАНИЕ

Предисловие	3—4
Глава първа: Развой на административните юрисдикции . .	4—10
§ 1. Произходът на административната юрисдикция	5—6
§ 2. Оправосдаването на иерархическия надзоръ	6—8
§ 3. Основни типове на административните юрисдикции .	8—10
Глава втора: Установяване кога е налице административна юрисдикция	10—31
§ 1. Принциплът, че само съ законъ се учредява административна юрисдикция	10—12
§ 2. Сезиране съ споръ или оспорване	12—18
§ 3. Следване на едно елементарно състезателно производство .	19—26
§ 4. Необходимост отъ наличност на административен актъ за обжалване	26—29
§ 5. Подсждност и арбитражъ	29—30
§ 6. Замѣстими елементи	30—31
Глава трета: Силата на присждено нѣщо при административните юрисдикции	31—36
§ 1. Мѣстото на res judicata	31—33
§ 2. Административна и съдебна функция	33—34
§ 3. Материална, формална и изпълнителна сила	34—36
Глава четвърта: Различавания между административните актове .	37—53
§ 1. Неоттегляемите административни актове	37—46
§ 2. Административни актове-разпореждания и административни актове-решения (постановления)	46—53
Глава пета: Обжалване на административните актове предъ административни юрисдикции	53—80
§ 1. Обжалвания по същество	53—56
§ 2. Произнасяне по същество отъ административните юрисдикции и произнасяне по въззивъ	56—64
§ 3. Обжалване на известни актове	65—69
§ 4. Участващи въ производството предъ административните юрисдикции	69—80
Глава шеста: Анализъ на разните административни юрисдикции и комисии	80—129
§ 1. Облагане съ данѣкъ като административен актъ и обжалването по него	80—86
§ 2. Данѣчни юрисдикции	86—94
§ 3. Юрисдикции по класирането на виновниците	94—100
§ 4. Отпущането на пенсия и обжалванията по него	100—114
§ 5. Обжалванията въ областта на благоустройството . .	114—120
§ 6. Обжалвания по други ведомства	120—125
§ 7. Други юрисдикции	125—129
Les tribunaux administratifs (резюме на френски езикъ) . . .	130—133

besonderen Modalitäten
seins betrachten. Sie sind
gesellschaftlichen Einhei-
n Persönlichkeiten durch
; abhängenden Handlung-
gesellschaftliches Sein durch
und gesellschaftliche Sein
igen. Zur gleichen Zeit
sekundäre Rechtssubjekte,
bjektiven Rechten, recht-
beziehungen aus menschl-
tssubjekten gebildet wer-
sich durch das rechtliche
eiten und in voller Ab-
igen gelten gegen Jhe-
trajizki und Kelsen
/ertreter der individuali-
Rechtssubjekte.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Индивидуалистични и отрицателни теории формулиратъ своите схващания върху правни субекти въ зависимост отъ схващанията си за субективни права. Финалистично-утилитаристичниятъ схващания на Jhering и неговите привърженици; финалистично-солидаристичниятъ схващания на Duguit и неговите привърженици; психологично-императивно-атрибутивниятъ схващания на Петражицки и неговите последователи; формално-нормативниятъ схващания на Kelsen и неговата школа, стр. 1; Правни субекти, споредъ Jhering, сж човѣшки личности-дестинатери-носители на интереси, покровителствувани отъ обективното право чрезъ съдебенъ искъ. Допълнения и поправки, внесени отъ Merkel и Salleilles, стр. 1; Допълнения и подобрения внесени отъ Bernatzik и Jellinek, стр. 1; Hölder—философско и правно схващание за личността; подчиняване на финалистично-утилитаристичните елементи на волунтаристичните; служебна воля, стр. 2—3; Схващанията на Hold v. Ferneck: правни субекти сж релационни дадености; две страни въ понятието за правни субекти: а) материално-финалистично-утилитаристично ориентирана и б) формална-релационна, стр. 3; Duguit застъпва финалистично-солидаристични схващания; радикално отрицание дадеността на правни субекти. Съзнателната и разумна човѣшка воля е подчинена на обективното право и насочена къмъ осъществяване на обществената солидарност, стр. 4; Психологичниятъ и императивно-атрибутивни схващания на Петражицки за същността на правни субекти, стр. 4. Формално-нормативниятъ схващания на Kelsen за правни субекти. Пълно отрицание дадеността на правни субекти и тяхното реално съществуване, стр. 4. стр. 1—4.

2. Схващанията на индивидуалистични и отрицателни теории противоречатъ на данните на нашия правенъ опитъ, стр. 5.

A. Jhering, Merkel, Salleilles, Bernatzik, Jellinek, Hold v. Ferneck, Hölder, Петражицки — не включватъ всички или включватъ и дадености, които не сж и не могатъ да бждатъ правни субекти. Тѣ определятъ правни субекти въ зависимост отъ странични, случайни, вторични елементи — интересътъ — разгледанъ презъ призмата на всички негови модалитети, стр. 5—6; Критика:

а) Възражения противъ финалистично-утилитаристичните схващания за субективни права ваятъ и по отношение на схващанията за правни субекти, стр. 7; Дадеността на правни субекти не винаги съвпада съ дадеността на интереси; емпиричната действителностъ ни дава указания за наличността на правни субекти при пълна липса или отпадане на техни правно-покровителствувани интереси, стр. 7; Емпиричната първичностъ на правни субекти, стр. 8; Не всички носители на интереси, нужди, цели сж правни субекти, стр. 8—9; Необходимостта отъ правно-нормативна преработка на понятието за интересъ, стр. 10.

б) Критика на императивно-атрибутивните схващания на Петражицки. Въ тяхната основа лежи единъ субективенъ психологизмъ и единъ етиченъ солипсизмъ. Противоречието имъ съ данните на правния опитъ, стр. 11; Грѣшката на императивно-атрибутивните схващания на Петражицки при подбора на правно-нормативните съдържания, въ зависимост отъ които установяватъ съдържанието на понятията правни задължения, субективни права и правни субекти, стр. 12.

в) Критика на солидаристичните схващания на Duguit и на формално-нормативните схващания на Kelsen. Тѣ сж въ пълно противоречие съ хуманитарния характеръ на правни явления, стр. 13—14; Правно-норма-

тивният характер на правни субекти не отрича тяхната емпирична даденост и съществуване, стр. 14—15; „Общата точка, въ която конвергира множество права и задължения“, стр. 15. Ролята на съзнателната и разумна човършка воля“ въ правото, споредъ Duguit, стр. 15. Значението на „човършкото поведение“ въ правото, споредъ Kelsen, стр. 16; Възприемане отъ страна на Kelsen и Duguit на понятието и дадеността на правни задължения, стр. 16. Стр. 5—16.

3. Несъобразността на индивидуалистични и отрицателни теории съ вътрешната логика и вътрешния динамизъм на правни явления, стр. 17. Правни явления — тяхната същност, стр. 17; Функцията на правни субекти — при правното приложение, стр. 18; Правно-нормативната преработка на психологично-динамичните страни въ функцията на правни субекти, стр. 18—19; Приложението на правни норми е възможно само при наличността на човършки личности, които могат да ги схванатъ, осмислят и осъзнаватъ етично и осъществяватъ обществено, стр. 18; Правни субекти преди да бъдат носители на нужди, цели, интереси, покровителствувани отъ обективното право чрезъ сдѣбентъ искъ, или чрезъ други правни модалитети, сж човършки личности, носители на субективни права, правни задължения, установени като правно-нормативни рефлексии отъ правната пълнотелност на приложението, стр. 18—19.

Индивидуалистични и отрицателни теории игнориратъ истинската правна и етико-психологична същност на правни субекти, стр. 19; Пълно игнориране правно детерминираната функция на правни субекти при правното приложение отъ страна на Jhering; той определя правни субекти въ зависимост само отъ субективни права, а не и въ връзка и съ правни задължения, стр. 19—20; Критика на схващанията на Merkel и Salleilles, стр. 20; Bernatzik, Jellinek, Hölder, Hold v. Fernes стр. 20—21; Схващанията на Петражицки сж методологично правилно изградени, обаче, не въ зависимост отъ обективно дадени правни задължения и субективни права, установени отъ обективно валидни правни норми, а отъ субективни преживявания на правни задължения и субективни права, разкриващи една чисто субективна валидност, стр. 21—22; Понятието правни субекти е „остатъкъ отъ схоластичното понятие за субстанцията“ мисли Duguit, а споредъ Kelsen е „изкуствено помощно понятие“, „помощна, но не необходима конструкция на правната наука“, „десубстанциализирани сръдища на особенни частични правни редове“, стр. 22—23; Опитътъ на Duguit и Kelsen да отстранятъ несъвмѣстимостта на тяхните схващания съ вътрешната логика и вътрешния динамизъм на правни явления, чрезъ възприемането на „волюта (волунтаристичното начало), като необходимъ елементъ на правни актове, насочени къмъ осъществяване или запазване на обществената солидарност“, споредъ Duguit или чрезъ „поведението на човършки личности, единствениятъ, но необходимъ обектъ на правно регулиране“, споредъ Kelsen, стр. 23—24; Волунтаристичното начало се използва отъ тѣзи учени като вторично, като сръдство за задоволяване на нужди, цели, интереси, а не като основно обяснително начало, стр. 24—25. Стр. 17—25.

4. Методологични грѣшки на индивидуалистични и отрицателни теории върху правни субекти, стр. 25.

а) Изяснението на понятието правни субекти отъ индивидуалистични и отрицателни теории е поставено въ зависимост отъ вторични дадености, като напр., интересъ, правна сила, празна власт, правно-детерминирана воля, насочена къмъ задоволяване на правно признати цели или къмъ упражнене на свои или чужди права, правни рефлексии на установени задължения, стр. 25. Основното обяснително значение на функцията на правни субекти при правното приложение, стр. 25.

в) Опитътъ на индивидуалистични теории да изяснятъ понятието правни субекти въ зависимост отъ тяхното понятие за субективни права стр. 28—29; Критика на това изяснение, стр. 29—32.

с) Методологично неправилно е да се изясняватъ правни субекти въ зависимост отъ елементи, разнородни по своята даденост и логична струк-

е отрича тяхната емпирична даде-
щата точка, въ която конвергиратъ
Ролята на съзнателната и разумна
жит, стр. 15. Значението на „чо-
въ Kelsen, стр. 16; Възприемане
онятието и дадеността на правни
..... Стр. 5—16.
листични и отрицателни теории съ-
изтъм на правни явления, стр. 17.
17; Функцията на правни субекти
ивно-нормативната преработка на
нкцията на правни субекти, стр.
възможно само при наличността
схващанъ, осмислятъ и осъзнаватъ
8; Правни субекти преди да бъдатъ
ровителствувани отъ обективното
руги правни модалитети, сж чо-
права, правни задължения, уста-
отъ правната паложителностъ на

и теории игнорират истинската а правни субекти, стр. 19; Пълноция на правни субекти при правг; той определя правни субекти а, а не и въ връзка и съ правни анията на Merkel и Salleil-Hölder, Hold v. Fernesk и и сж методологично правилно обективно ладени правни задълот обективно валидни правни правни задължения и субективни идиост, стр. 21—22; Понятието иното понятие за субстанцията „изкуствено помощно понятие“ на правната наука, „десубстанни правни редове“, стр. 22—23; знаят несъвместимостта на тѣхтрешия динамизъм на правни волутаристичното начало), като учени към осъществяване или редд Duguit или чрез „поя“, но необходим обект на стр. 23—24; Волутаристичното зрично, като сръдство за задот основно обяснително начало, Стр. 17—25. алистични и отрицателни теории

убекти от индивидуалистични
имост от вторични дадености,
власт, правно-детерминирана
вно признати цели или към
ни рефлексии на установени за-
чение на функцията на правни

теории да изяснят понятието
и понятие за субективни права
29-32.

изясняват правни субекти въ
та даденост и логична струк-

тура. Интересът, по своята фактическа даденост е съвършено разнороден от правни субекти. Използването на интереса като обяснително начало на правни субекти е методологично правило само когато се постави на една плоскост с правни субекти, т. е. да претърпи една правно-нормативна преработка, стр. 33–34.

Методологична грешка на Петрижицки. Сжидността и битието на правни субекти са сведени към едно чисто субективно битие на даден човек, което се възсътвява само на една личност, стр. 35.

Използването на волята — волевото начало — като обяснителен елемент на правни субекти въ нейната психологична даденост, въ каквато даденост тя влиза въ фактическия състав на правомърни и неправомърни юридически действия е методологично неправилно. Волята е обяснителен елемент на правни субекти само въ нейната правно-нормативна преработка, доколкото е необходимо за правното приложение, стр. 36—38; Методологично неправилно е да се обяснява същността на правни субекти въ зависимост отъ елементи, които лежатъ върху плоскостта на дееспособността, стр. 38; Hölder смята, че волята е обяснителен елемент на правни субекти въ нейното ефективно проявление, чрезъ упражнението на права. Това схващане смесва дееспособността съ правоспособността, стр. 39; Hölder стр. 36—40.

Критика на схващанията на Kelsen, стр. 26—40.

Методологични грешки на Hoid V. Ferneck, стр. 40; стр. 25—42.

5. Индивидуалистични и отрицателни теории изследват юридически личности въз основа на схващанията им за правни субекти, стр. 42—48; Отричането дадеността на юридически личности отъ Jhering, Merkel, Sailleilles, Bernatzik, Jellinek, Hold V. Ferneck, стр. 49; Неправилността на тяхното основно изходно положение, стр. 50. Юридически личности не сд и не могат да бъдат коренно различни отъ човѣшки личности, стр. 50; Нужди, цели и интереси ставатъ присъщи на човѣшки личности, респ. на юридически личности, само когато се осъзнаватъ обществено и правно, стр. 51—52; Изяснение на юридически личности въ зависимост отъ правно-нормативно детерминираната тяхна функция при правното приложение, стр. 53, Схващанieto на Duguit за юридически личности — критика, стр. 53—55; Изяснението на юридически личности отъ гледището на Петражицки — критика, стр. 55—57; Схващането на Kelsen — критика, стр. 57—59 стр. 42—59.

Zusammenfassung — 1—16.

Съдържание

2004- 87136

Master Neg. #

SCH#: 61339

Vol.: 37

Date: 1941/1942

Grenzen ihrer Vertretung enthält auch keine Gesellschaft. Sie berührt Geschäftsgläubiger von empfangen haben, auf noch nicht fällige

h die Wirkungen des stellungen der Gesellschaftsrecht werden Gesellschaftsschulden um eine Vermögensrückgängigmachungsungsverteilung beseitigt, det, der Gesellschaft Gesellschaftsvermögen and der Sicherstellung

ührt manche prozessg der Gesellschaft in der Liquidatoren der und insbesondere im Konkurses. Das Vor-; Art. 62 Gesetz betr. der Eröffnung eines Gesellschaft zur Erndernis fort und das eröffnen und weiter

СЪДЪРЖАНИЕ

Допустимост на връщането към придобивна дейност

I

1 — Становище на българските съдилища; 2 — възгледи въ българската правна книжнина; 3-6 — развитие на проблема въ германската юриспруденция, доктрина и законодателство; 7-8 — връщането към придобивна дейност и правната мисъл въ странитъ отъ латинския правенъ кръгъ; 9 — необходимостъ отъ единна постановка на проблема спрямо всички търговски дружества; 10-12 — Връщането към придобивна дейност и правната същина на прекратяването и ликвидацията на търговски дружества; 13 — Връщането към придобивна дейност и правното естество на нормитъ, които уреждатъ ликвидацията; 14 — Връщането към придобивна дейност и началото за вътрешна организационна автономия на търговски дружества; 15 — заключение; Критиченъ прегледъ на възраженията противъ допустимостта на връщането; 16 — Връщането към придобивна дейност и липсата на текстъ въ нашето законодателство; 17 — Връщането към придобивна дейност и принудителния характеръ на правилата, които уреждатъ ликвидацията; 18 — Връщането към придобивна дейност и идеята за съхранение на предприятията; 19 — Връщането към придобивна дейност и разпоредбата на чл. 101 ал. посл. Т. З.; 20-22 — Връщането към придобивна дейност и забраната за сключване на нови придобивни сделки презъ време на ликвидацията; 23-24 — Връщането към придобивна дейност и правата на дружественихъ кредитори; 25-28 — Връщането към придобивна дейност и началото за затворения кръгъ обстоятелства, подлежащи на вписване въ търговския регистъръ; 29-30 — Връщането към придобивна дейност и разпоредбата на чл. 814 Т. З. (art. 853 Codice di commercio). Стр. 3-48

II

31 — Обща постановка на въпроса за рамкитъ на връщането към придобивна дейност; 32 — Връщането към придобивна дейност при прекратяване поради причини, основани на съдружническа воля; 33-36 — при прекратяване поради причини, които не могатъ да бждатъ сведени до съдружническа воля; 37-39 — при прекратяване по силата на съдебно решение; 40 — при прекратяване на събирателно д-во по искане на кредиторъ на нъкой съдружникъ (чл. 103 Т. З.); 41 — „прекратяване на обществената ликвидация“ по чл. 36 Зак. защита на влоговетъ при частнитъ банки; 42 — До кой моментъ отъ развитието на ликвидацията д-вото може да се върне към придобивна дейност? Стр. 48-62

Фактически съставъ на връщането към придобивна дейност

43 — Обща постановка.

1. Решение за връщане към придобивна дейност

44 — Характеристика; 45 — трѣбва ли да бжде то постановено съ единодушие отъ всички съдружници? прегледъ на становищата, очертани

въ чуждата правна мисъл; 46-52 — критика на теорията за единодушно постановяване на решението за връщане къмъ придобивна дейност; 53-56 — критика на схващанията за постановяване на това решение съ обикновено мнозинство въ всички случаи; 57-59 — Проблемътъ за размъръ на мнозинството въ случаитъ, при които прекратяването е настъпило поради изтичане на срока за дружественото времетраене; 60-62 — въ случаитъ, при които прекратяването е настъпило по силата на нарочно решение на общото събрание; 63 — въ случаитъ на прекратяване по силата на съдебно решение; 64 — при прекратяване на д-ство съ орган. отговорност поради придобиване на всички дѣлове отъ единъ съдружникъ; 65 — случаи, при които решението за връщане къмъ придобивна дейност трѣбва да бѣде постановено съ единодушие; 66 — сѣдба на решението въ случаитъ, при които то е трѣбвало да бѣде постановено съ квалифицирано мнозинство, а е било гласувано съ обикновено мнозинство. Стр. 62-85

МЕУ

(7

II. Предпоставки на връщането къмъ придобивна дейност

67 — обща постановка; 68-70 — предварителното възстановяване на дружественото имущество *in statu quo ante* чрезъ връщане на ликвидационнитѣ плащания отъ съдружницитѣ обуславя ли дружественото излизане отъ ликвидация; 71-72 — одобрение на връщането къмъ придобивна дейност отъ органи на публична власт и отъ частни лица; 73-75 — вписване на връщането къмъ придобивна дейност въ търговския регистър. Стр. 86-94

Действия на връщането къмъ придобивна дейност

76 — Началенъ моментъ; 77 — основна последица; 78-79 — действие върху дружественото устройство и неговото отражение въ търговския регистър; 80 — действия върху отношенията между дружеството и неговитѣ съдружници; 81-84 — задължение на съдружницитѣ да върнатъ ликвидационнитѣ плащания отъ дружественото имущество; 85 — осъществяване на това задължение по реда на кадуцирането; 86 — предметъ на това задължение; 87 — освобождаване отъ задължението за връщане на ликвидационнитѣ плащания; 88 — Задължение на дружественитѣ управителни органи да събератъ обратно сумитѣ, платени на съдружницитѣ презъ време на ликвидацията; 89-90 — Действия на връщането къмъ придобивна дейност върху отношенията между дружеството и неговитѣ кредитори; 91 — и по-специално върху гаранциитѣ и депозиранията, извършени отъ ликвидаторитѣ въ полза на кредиторитѣ по спорни и висящи дружествени задължения; 92 — върху давността по чл. 123 ТЗ; 93 — върху пълномощни и управителни органи; 94 — процесуални отражения. Стр. 94-110

(IN